

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA

(šiesta komora)

zo 14. októbra 2004

vo veci C-238/03 P: Maja Srl proti Komisii Európskych
spoločenstiev ⁽¹⁾**(Odvolanie — Finančná pomoc Spoločenstva — Zrušenie
podpory poskytnutej na modernizáciu jednotky poľnohospo-
dárskej výroby)**

(2005/C 45/23)

(Jazyk konania: taliančina)

Vo veci C-238/03 P, predmetom ktorej je odvolanie podľa článku 56 štatútu Súdneho dvora, ktoré podala dňa 28. mája 2003 Maja Srl, pôvodne Ca'Pasta Srl, (v zastúpení: P. Piva, R. Mastroianni, G. Arendt, advokáti), ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločenstiev (splnomocnení zástupcovia: C. Cattabriga a L. Visaggio, za právnej pomoci A. Dal Ferro, avocat), Súdny dvor (šiesta komora), v zložení: predseda šiestej komory A. Borg Barthet (spravodajca), sudcovia J. Malenovský a U. Løhmus, generálny advokát: D. Ruiz Jarabo Colomer, tajomník: R. Grass, vydal dňa 14. októbra 2004 uznesenie, ktorého výrok znie:

1. Odvolanie sa zamietá.
2. Maja Srl je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003

**Žaloba podaná dňa 29. októbra 2004: Komisia Európskych
spoločenstiev proti Švédskemu kráľovstvu**

(Vec C-459/04)

(2005/C 45/24)

(Jazyk konania: švédčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Kreppel a J. Engren, vykonávajúci funkciu splnomocnených zástupcov, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. októbra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Švédskemu kráľovstvu.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor:

1. určil, že Švédске kráľovstvo si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Spoločenstva tým, že nevymedzil

obsah pojmov schopnosti a spôsobilosti pracovníkov určených zamestnávateľom, aby vykonávali činnosti súvisiace s ochranou a prevenciou pred ohrozením bezpečnosti alebo zdravia v súlade s článkom 7 ods. 8 smernice 89/391/EHS Rady z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci ⁽¹⁾

2. zaviazal Švédske kráľovstvo nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a návrhy žalobcu

Článok 7 ods. 8 nenariaďuje v členských štátoch úplné zosúladenie pojmu schopnosti a spôsobilosti pracovníkov určených zamestnávateľom, aby vykonávali činnosti súvisiace s ochranou a prevenciou, ale necháva na členské štáty, aby stanovili nevyhnutné znalosti podľa tohto ustanovenia. Avšak vymedzenia uvedené vo vnútroštátnom práve musia klásť minimálne požiadavky preto, aby smernica bola uplatniteľná vyhovujúcim spôsobom.

Vnútroštátne právo musí aspoň stanoviť objektívnu metódu, na základe ktorej možno konštatovať, že dotknutá osoba sa zúčastnila predpísaného školenia a že v skutočnosti má požadované skúsenosti a znalosti.

Žiadna smernica ani informačná poznámka Arbetsmiljöverket [orgán s právomocou v oblasti bezpečnosti a zdravia pri práci] neobsahuje definíciu schopnosti a spôsobilosti pracovníkov, ktorí sa zúčastňujú na činnostiach súvisiacich s ochranou a prevenciou pred ohrozením bezpečnosti alebo zdravia, ktorá je nevyhnutná na prebratie článku 7 ods. 8.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 183, s. 1

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Verwaltungsgericht Sigmaringen uznesením z 28.
septembra 2004 v správnej veci Alexander Jehle, Wein-
haus Kiderlen proti Land Baden-Württemberg**

(Vec C-489/04)

(2005/C 45/25)

(Jazyk konania: nemčina)

Verwaltungsgericht Sigmaringen (Nemecko) podal uznesením z 28. septembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania v správnej veci Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen proti Land Baden-Württemberg, ktorý bol doručený kancelárii Súdneho dvora 29. novembra 2004.

Verwaltungsgericht Sigmaringen žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Majú sa články 1 až 12 nariadenia Komisie (ES) č. 1019/2002⁽¹⁾ z 13.6.2002 o obchodných normách na olivový olej, v znení opravy z 18.1.2003 (Ú. v. ES L 013, s. 39), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 1176/2003 z 1.7.2003 (Ú. v. ES L 164, s. 12) vykladať tak, že tieto ustanovenia upravujú aj ponuku nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečným spotrebiteľom?
2. Má sa čl. 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13.6.2002 o obchodných normách na olivový olej (Ú. v. ES L 155, s. 27), v znení opravy z 18.1.2003 (Ú. v. ES L 013, s. 39), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 1176/2003 z 1.7.2003 (Ú. v. ES L 164, s. 12) vykladať tak, že toto ustanovenie obsahuje zákaz ponuky nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečným spotrebiteľom?
3. Má sa prípadne čl. 2 ods. 1 nariadenia Komisie (ES) č. 1019/2002 z 13.6.2002 o obchodných normách na olivový olej (Ú. v. ES L 155, s. 27), v znení opravy z 18.1.2003 (Ú. v. ES L 013, s. 39), zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 1176/2003 z 1.7.2003 (Ú. v. ES L 164, s. 12) vykladať reštriktívne v tom zmysle, že toto ustanovenie síce obsahuje zákaz ponuky nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov konečným spotrebiteľom, ale tento zákaz sa netýka predaja nebalených olivových olejov a olejov z olivových výliskov vo forme „Bag in the Box“?

(¹) Ú. v. ES L 155, s. 27

Žaloba podaná dňa 29. novembra 2004: Komisia Európskych spoločenstiev proti Spolkovej republike Nemecko

(Vec C-490/04)

(2005/C 45/26)

(Jazyk konania: nemčina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Enrico Traversa a Horstpeter Kreppel, splnomocnení zástupcovia, ktorí si zvolili adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 29. novembra 2004 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Spolkovej republike Nemecko.

Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Spolková republika Nemecko si nespĺnila svoje povinnosti, ktoré je vyplývajú z článku 49 ES tým, že stanovila, že:
 - a) zahraničné podniky sú povinné odvádzať za svojich vyslaných pracovníkov príspevky do nemeckého fondu pre dovolenky (Urlaubskasse) aj v prípade, keď podľa právnych predpisov štátu usadenia sa ich zamestnávateľa v zásade požívajú porovnateľnú ochranu (§ 1 ods. 3 AEntG);
 - b) zahraničné podniky sú povinné zabezpečiť preklad pracovnej zmluvy (alebo dokumentov potrebných podľa práva štátu pobytu zamestnanca v rámci smernice 91/533/EHS), výplatných listín, evidencie dochádzky, dokladov o vyplatených mzdách ako aj iné dokumenty, ktoré nemecké orgány vyžadujú, do nemeckého jazyka (§ 2 AEntG);
 - c) zahraničné podniky pre dočasné zamestnávanie majú oznamovaciu povinnosť nielen pred každým pridelením zamestnanca užívateľskému zamestnávateľovi v Nemecku, ale aj pred každým zamestnaním na stavbe prostredníctvom tohto zamestnávateľa (§ 3 ods. 2 AEntG).
2. Spolková republika Nemecko je povinná nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia uvádza, že jednotlivé ustanovenia Arbeitnehmerentengesetz (zákon o vysielaní pracovníkov), ktorým bola prebratá smernica 96/71/ES o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb do vnútroštátneho právneho poriadku, naďalej nie sú v súlade s jednotlivými ustanoveniami tejto smernice.

Právna úprava týkajúca sa povinnosti zamestnávateľa, so sídlom v inom členskom štáte ako Nemecko, odvádzať príspevky do nemeckej Urlaubskasse:

Podľa názoru Komisie povinnosť odvádzať príspevky do nemeckej Urlaubskasse predstavuje neprípustné obmedzovanie slobody poskytovať služby v zmysle článku 49 ES, ak je zaručené, že vysielajúci zamestnávateľia poskytujú svojim zamestnancom rovnaký počet dní platenej dovolenky, aký je stanovený v nemeckých kolektívnych zmluvách a vysielaní pracovníci požívajú so zreteľom na úhradu dovolenky na základe právneho systému štátu vyslania rovnakú alebo porovnateľnú ochranu, aká je zaručovaná v Nemecku.